

РЕШЕНИЕ

№ 944

гр. Шумен, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XII-И СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надежда Д. Кирилова

при участието на секретаря Теменужка Б. Димитрова
като разглежда докладваното от Надежда Д. Кирилова Гражданско дело №
20233630101369 по описа за 2023 година

**Предявени са обективно и субективно съединени искове при условията на
евентуалност с правно основание чл. 26, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите
/ЗЗД/, вр. чл. 146, ал. 1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, вр. чл. 143 и чл.
144 от ЗЗП, вр. чл. 22 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/, вр. чл. 19, ал. 4 и чл.
11 от ЗПК, както и насрещен иск - с правна квалификация чл. 240, ал. 1 от ЗЗД.**

Производството по настоящото дело е образувано по искова молба от А. Х. М., ЕГН
*****, с постоянен адрес: гр. Шумен, ул. „*** № 10, вх. 2, ет. 6, ап. 37, със съдебен
адрес: гр. Пловдив, бул. „*** № 81, ет. 3, ап. Б чрез адв. Мирослав Михайлов от ПАК против
ответниците „Кредисимо“ ЕАД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София,
бул. „****“ № 146, сграда А, ет. 4, бизнес център „България“, представлявано от Сокол
Радостинов Янков и „Ай Тръст“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.
София, бул. „****“ № 146, сграда А, ет. 4, бизнес център „България“, представлявано от Ива
Михайлова Шаламанова.

Ищецът твърди, че на 24.02.2023 г. сключил с ответното дружество - „Кредисимо“
ЕАД Договор за потребителски кредит № 2731935, по силата на който му бил предоставен
потребителски кредит в размер на 1 700 лева, а следвало да върне сума по кредита в размер
на 1 976.23 лв. Посочената сума следвало да бъде върната при ГПР 20.97% и годишен
лихвен процент 19.19%. Дължимата по договора сума следвало да бъде върната за срок от 18
месеца чрез месечна погасителна вноска в различен размер, като датата на първото плащане
било на 10.04.2023 г., а на последното – 10.09.2024 г. Твърди, че съгласно клаузите на чл. 4.1
от цитирания Договор за потребителски кредит се задължил да сключи Договор за
поръчителство с дружеството „Ай тръст“ ЕООД, с цел да бъде обезпечен, сключеният
Договор за кредит, като същият ден – на 24.02.2023 г. сключил Договор за поръчителство с
дружеството „Ай тръст“ ЕООД, с цел да бъде обезпечен, сключеният Договор за кредит, по
силата на който договор следвало да заплати възнаграждение в размер на 1647.91 лева.

Счита, че Договор за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023, сключен с
„Кредисимо“ ЕАД, се явява нищожен на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЗД, във вр. чл. 22 от
ЗПК, във вр. чл. 11 и чл. 19, ал. 4 от ЗПК. Моли да бъде прогласена недействителността на
целия договор за кредит. В условията на евентуалност, в случай, че съдът отхвърли иска за
обявяване недействителност на целия договор моли да бъде прогласена нищожността на

отделни клаузи от договора, касаещи сключването на договора за поръчителство /чл. 4.1 от договора/, като счита, че същият е нищожен поради противоречие с добрите нрави и заобикаляне на закона на основание чл. 26, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД, както и на основание чл. 26, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД, във вр. чл. 19 ал. 4, от ЗПК и чл. 143 от ЗЗП и чл. 146 от ЗЗП.

Също така, счита че и Договор за поръчителство от 24.02.2023г, сключен с „Ай тръст“ ЕООД, се явява нищожен поради противоречие с добрите нрави и заобикаляне на закона на основание чл. 26, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД, както и на основание чл. 26, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД, във вр. чл. 19 ал. 4 от ЗПК и чл. 143 от ЗЗП.

В исковата молба излага подробни съображения и мотиви относно твърденията си.

В проведените по делото съдебни заседания, ищецът, редовно призован, не се явява лично и не изпраща упълномощен представител. С депозирано на 03.11.2023 г. писмено становище от пълномощника на ищеца - адв. Мирослав Михайлов от Адвокатска колегия – Пловдив, заявява, че поддържа исковата молба, както и оспорва предявеният насрещен иск. В депозирано на 29.11.2023 г. писмено становище, пълномощникът на ищеца излага конкретни съображения в подкрепа на исканията си.

Препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея са били редовно връчени на двама ответници, като в законоустановения едномесечен срок от тяхна страна е бил депозиран писмен отговор. В отговора първият ответник „Кредисимо“ ЕАД не оспорва, че между с ищеца е сключен договор за потребителски кредит с посоченото в исковата молба съдържание. Излагат, че процесния договор за кредит бил с необходимото съдържание съгласно ЗПК, поради което възраженията на ищцовата страна за нищожност поради противоречие с чл. 11, ал. 1, т. 9 от ЗПК и чл. 11, ал. 1, т. 11 от ЗПК се явявали неоснователни. Оспорва твърденията на ищеца, че последният бил задължен да сключи договор за предоставяне на поръчителство с втория ответник, както и твърдението, че вземанията на втория ответник е следвало да се включат в ГЛП и ГРП съгласно чл. 19 от ЗПК. Твърди, че договорът за предоставяне на поръчителство между ищеца и „Ай Тръст“ ЕООД представлявал договор за поръчка по смисъла на чл. 280 и следв. от ЗЗД и уговореното по него възнаграждение не попадало в обхвата на общи разходи по кредита. Счита, че клаузите на договора са валидни и действителни, и не противоречат на закона, не го заобикалят и не накърняват добрите нрави, като излагат конкретни съображения в тази насока. Молят предявените искове да бъдат отхвърлени и да им бъдат присъдени направените в производството разноски.

С насрещната искова молба предявяват осъдителен иск, като молят съдът да се произнесе с решение, по силата на което да осъди ищеца да им заплати сумата от 1033.40 лева, представляваща равностойността на усвоената главница от 1 700 лв, намалена с направените плащания от ищеца в размер на 666.60 лв., ако съдът приеме, че процесният договор за потребителски кредит е недействителен.

Препис от насрещната искова молба е изпратена на ищецът по първоначалния иск. В едномесечния законоустановен срок от тяхна страна е депозиран писмен отговор, в който излагат съображения, че претендирания с насрещната искова молба иск е неоснователен и недоказан, заявявайки, че подробни съображения за нищожността на процесния Договор за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023 г. е изложил в първоначалната искова молба. В същото време, в случай, че съда уважи насрещните искови претенции, моли съда на основание чл. 241 от ГПК да разсрочи изпълнението на търсената сума за главница на 24 месечни вноски. Моли предявения иск да бъде отхвърлен и да му бъдат заплатени разноските до делото.

В проведените по делото съдебни заседания, представляващият първия ответника „Кредисимо“ ЕАД, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. С депозирана на 20.11.2023 г. молба от пълномощника на ответника – юрисконсулт Елена Веселинова, заявява, че поддържат отговора и направените с него искания, както и предявеният насрещен иск. В представената по делото молба от 29.11.2023 г. молят

първоначалните искове да бъдат отхвърлени и да бъде уважен предявеният от тяхна страна насрещен иск, като излагат конкретни мотиви в тази насока.

В отговора вторият ответник „Ай Тръст“ ЕООД признават факта, че с ищеца е сключен договор за предоставяне на поръчителство с посоченото в исковата молба съдържание. Излага, че обезпечението, в т. ч. предоставянето на поръчител в тяхно лице е възможност, но не и задължение за кредитополучателя, т. е. не е „задължително условие за получаването на кредита“, както и че възнаграждението за поръчителя не следва да бъде включено в ГПР. Твърди също, че договорът за предоставяне на поръчителство /в случай че бъде избран такъв/, се сключвал след сключването на Договора за кредит с „Кредисимо“ ЕАД, като последното дружество не знаело и няма как да узнае предварително какво възнаграждение ще се уговори по бъдещ договор между кредитоискателя и поръчителя. Наличието на свързаност между „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД само по себе си не водило до „скрито оскъпяване на кредита“. Счита, че клаузите на договора са валидни и действителни и не противоречат на закона, не го заобикалят и не накърняват добрите нрави, като излагат конкретни съображения в тази насока. Молят предявеният иск да бъде отхвърлен и да им бъдат присъдени направените в производството разноски.

В проведените по делото съдебни заседания, представляващият втория ответник „Ай Тръст“ ЕООД, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. С депозирана на 17.11.2023 г. молба от пълномощника на ответника – юриконсулт Вероника Маркова Стоянова, заявява, че поддържат отговора и направените с него искания, както и молят първоначалните искове да бъдат отхвърлени.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложения Договор за потребителски кредит № 2731935 е, че на 24.02.2023 г. ответното дружество „Кредисимо“ ЕАД, в качеството на заемодател предоставило на ищеца А. Х. М., в качеството на заемополучател потребителски кредит в размер на 1 700 лева. Посочената сума следвало да бъде върната за срок от 18 месеца, като бил договорен ГПР 20.98% и фиксиран годишен лихвен процент 19.19%. Общата сума, която ищеца следвало да върне била в размер на 1 976.23 лева. В погасителния план е посочена падежната дата на всяка една погасителна вноска, като първата падежна дата е 10.04.2023 г., а датата на последното плащане – 10.09.2024 г. Посочен е размерът на погасителната вноска, който е различен за всяка една вноска, като за всяка погасителна вноска е посочен размерът на погасяваната с нея главница и лихва. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Договора за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023 г., ищеца в случай, че е посочил в заявлението, че ще предостави обезпечение на кредита, в зависимост от посочения в заявлението вид на обезпечението, се задължил в десетдневен срок, считано от датата на подаване на заявлението да представи обезпечение под формата на банкова гаранция или в срок от 48 часа, считано от датата на подаване на заявлението да сключи договор за предоставяне на поръчителство с одобрено от „Кредисимо“ ЕАД юридическо лице – поръчител. Срокът за одобряване на заявлението при избрано обезпечение е 24 часа от предоставяне на обезпечение, а в случай, че потребителя е заявил кредит без обезпечение срокът на одобряване на кредита е 14-дневен от подаване на обезпечението.

Видно от приложения Договор за предоставяне на поръчителство е, че на 24.02.2023 г. ищеца А. Х. М. сключил с ответното дружество „Ай Тръст“ ЕООД посочения договор с цел да бъде обезпечен Договор за потребителски кредит № 2731935. По силата на цитирания договор за предоставяне на поръчителство от 24.02.2023 г., „Ай Тръст“ ЕООД се е задължило да поеме солидарно с ищеца дълга му към „Кредисимо“ ЕАД, както е уговорен от него по Договора за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023 г. Съгласно чл. 1, ал. 1 от Договора за предоставяне на поръчителство, „Ай Тръст“ ЕООД се е задължило да сключи с „Кредисимо“ ЕАД договор за поръчителство, по силата на който „Ай Тръст“ ЕООД да

отговаря пред „Кредисимо“ ЕАД солидарно с ищеца за изпълнението на всички негови задължения по Договора за потребителски кредит и за всички последици от евентуално негово неизпълнение на задължения по процесния договор за потребителски кредит.

За предоставяне на услугите по Договора за предоставяне поръчителство „Ай Тръст“ ЕООД и ищеца са уговорили дължимата от него престация — месечно възнаграждение съгласно Приложение 1, раздел II, т. I за периода на действие на Договора за потребителски кредит. По силата на Договор за предоставяне на поръчителство от 24.02.2023 г., ищеца А. М. се задължил да заплати сумата в общ размер на 1647.91 лева, която следвало да бъде плащана за срок от 18 месеца - периодът, в който „Ай Тръст“ ЕООД предоставя уговорените услуги. Съответно, при отказ от Договора за потребителски кредит в 14-дневен срок от сключването му, респективно при предсрочно погасяване на задължението по кредитното правоотношение с „Кредисимо“ ЕАД, ищеца не дължал възнаграждение на „Ай Тръст“ ЕООД за периода, в който не се предоставят уговорените услуги. Датата на първото плащане било на 10.04.2023 г., а на последното – 10.09.2024 г.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства и по-специално от: заверено копие на Договор за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023 г., заверено копие на Приложение № 1 към Договор за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023 г.; заверено копие на Договор за предоставянето на поръчителство от 24.02.2023 г.

Изложената фактическа обстановка се изяснява и от изготвената в хода на съдебното производство съдебно-счетоводна експертиза, по която вещото лице дава заключение, че във връзка с погасяване на процесния кредит са постъпили общо 666.40 лв., като с постъпилите суми са погасени, както следва: главница – 234.65 лв., лихви 77.88 лв. и вноски по Договор за поръчителство 354.07 лв. Вещото лице заключава, че годишния процент на кредита е 19.19%, а размерът на ГПР възлиза на 139.19%, заедно с включеното възнаграждение по заплащане на сключения на 24.02.2023 г. Договор за предоставянето на поръчителство.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По претенцията с правно основание чл. 26, ал. 1, пред. 3 от ЗЗД, вр. чл. 146 от ЗПК, вр. чл. 143 и чл. 144 от ЗПК, вр. чл. 22 от ЗПК, вр. чл. 11, ал. 1, т. 9, т. 10, т. 11 от ЗПК и чл. 19, ал. 4 от ЗПК за прогласяване на нищожен на процесния Договор за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023 г., предявена срещу „Кредисимо“ ЕАД и Договора за предоставянето на поръчителство от 24.02.2023 г., предявена срещу „Ай Тръст“ ЕООД.

В евентуалност е предявен установителен иск за прогласяване на нищожен на чл. 4. 1 от Договора за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023 г. на основание чл. 26, ал. 1, пред. 3 от ЗЗД, както и на основание чл. 26, ал. 1, пред. 2 от ЗПК, вр. чл. 143 и чл. 144 от ЗПК, вр. чл. 19, ал. 4 от ЗПК.

От материалите по делото се установява по безспорен начин, че страните са били в облигационни отношения, възникнали по силата на сключения между тях на 24.02.2023 г. Договор за потребителски кредит № 2731935, с описания предмет, цена и срок, както и по процесния Договор за предоставяне на поръчителство, че кредиторът е изпълнил задълженията си по него като е превел на ищеца сумата в размер на 1700 лева.

Настоящият съдебен състав приема, че процесният договор от 24.02.2023 г. по своята правна същност е договор за потребителски кредит по смисъла на разпоредбата на чл. 9 от Закона за потребителския кредит, съгласно която Договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от време, при които

потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне. Доколкото длъжникът е физическо лице, на което по силата на сключения договор от 22.10.2023 г. е предоставен паричен заем, който не е предназначен за извършване на търговска или професионална дейност, то същият се явява потребител по смисъл на §13, т.1 от ДР на ЗЗП. С оглед на изложеното следва да приемем, че длъжникът, в качеството си на кредитополучател в отношенията, възникнали между него и кредитодателя по силата на сключения Договор за потребителски заем се ползват от защитата на потребителите, предвидена в ЗЗП, който в частта, касаеща регламентацията на неравноправните клаузи в потребителските договори въвежда разпоредбите на Директива 93/13/ЕИО НА СЪВЕТА от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори.

Съгласно разпоредбата на чл. 143 от ЗЗП, неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя.

По силата на договора за кредит ответното дружество „Кредисимо“ ЕАД е изплатило на ищеца сумата по кредита в размер на 1700 лева на 24.02.2023 г., като ищецът не оспорва, че е получил сумата по кредита. С оглед договорките между страните ищецът е следвало да върне сумата по кредит на 18 месечни вноски, като договорът е сключен при лихвен процент по кредита в размер (ГЛП) на 19.19% и годишен процент на разходите (ГПР) в размер на 20.97%, а крайният срок за погасяване на кредита е 10.09.2024 г.

За обезпечаване на задълженията си по договора, ответника по насрещните искове е заявил, че ще сключи договор за предоставяне на поръчителство и сключил същия на 24.02.2023 г., като се е задължил да заплати обща сума по този договор в размер на 1647.91 лева по банкова сметка на „Кредисимо“ ЕАД на 18 месечни вноски, с падеж както падежните вноски по договора за кредит.

Съдът намира, че процесните договор за потребителски кредит и договор за предоставяне на поръчителство за нищожни на следните основания:

По възражението за нарушаване на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 9 от ЗПК за липса на посочен лихвен процент, начина на прилагането му и изменението му, настоящият съдебен състав при справка в Приложение № 1 към Договора за потребителски кредит, констатира че лихвеният процент е посочен и то съвсем ясно, като е определен фиксиран такъв от 19.19%. Договорът не съдържа уговорки за променливост на лихвеният процент, поради което и не е нужно в него да се съдържа описание как би се променил лихвеният процент, който по волята на страните е определено да е фиксиран.

По възражението за нарушаване на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, съставът намира, че ГПР също е посочен ясно в приложението и е определен на 20.97%. Посоченото записване взето предвид само в рамките на този договор напълно покрива изискванията за яснота и достъпност за кредитополучателя, както и е по-ниско от предвидения по ЗПК праг от петкратното ниво на законния лихвен процент.

Реалният размер на този процент обаче следва да се установи едва след преценка и на сключеният договор за предоставяне на поръчителство. По силата на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗПК, годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер

на предоставения кредит. В приложение № 1 към процесния договор за потребителски кредит е посочен процент на ГПР 20.97%, т. е. формално е изпълнено изискването на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗЗП. Този размер не надвишава максималния по чл. 19, ал. 4 от ЗПК. Този размер обаче не отразява действителния такъв, тъй като не включва част от разходите за кредита, а именно – възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство, сключен от потребителя с „Ай тръст“ ЕООД, което се включва в общите разходи по кредита по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПК.

По силата на §1, т. 1 от ДР на ЗПК „Общ разход по кредита за потребителя“ са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси. Възнаграждението в полза на поръчителя е разход, свързан с предмета на договора за потребителски кредит, доколкото касае обезпечение на вземанията по договора.

Съгласно чл. 8, ал. 5 от договора за предоставяне на поръчителство, „Кредисимо“ ЕАД е овластено да приема вместо поръчителя възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство. Тази свързаност обуславя извод, че разходът за възнаграждение в полза на поръчителя е известен на заемодателя. Клаузите относно обезпечението на кредита не подкрепят доводите на ответника по първоначалния иск и ищец по насрещния иск за доброволност при избора на обезпечение, а от формулировката им става ясно, че потребителят, за да ускори разглеждане на заявлението си за кредит на парична сума, от която се нуждае, следва да сключи „договор за предоставяне на поръчителство“ с посочено от кредитора юридическо лице - поръчител. Гореизложеното води и до извода, че в конкретния случай договорът за предоставяне на поръчителство има за цел да обезщети кредитора за вредите от възможна фактическа неплатежоспособност на длъжника, което влиза в противоречие с предвиденото в чл. 16 от ЗПК изискване към доставчика на финансова услуга да оцени сам платежоспособността на потребителя и да предложи цена за ползването на заетите средства, съответна на получените гаранции.

Въпреки, че всеки един от представените договори – този за кредит и този за предоставяне на поръчителство, формално представляват самостоятелни договори, двата договора следва да се разглеждат като едно цяло. Тази обвързаност се установява от уговорката за приоритетно разглеждане на искането за предоставяне на кредит при сключване на договор за поръчителство на кредитополучателя с одобрено от кредитодателя юридическо лице-поръчител, сключването на договора за поръчителство в същия ден, в който е сключен договорът за кредит, както и с изричната уговорка за приоритетно изплащане на възнаграждението по поръчителството пред това по основното задължение по кредита, изрично посочено в чл. 8, ал. 5 от Договор за предоставяне на поръчителство.

С оглед изложеното съдът намира, че разходът за възнаграждение на поръчителя за обезпечаване вземанията на „Кредисимо“ ЕАД по процесния договор за потребителски кредит, отговаря на поставените от ЗПК изисквания, за да се включи в общия разход по кредита.

От заключението на назначената по делото съдебно – счетоводна експертиза се установява, че след вземане предвид и заплащането по договора за поръчителство, че реалният годишен процент на разходите не е посоченият 20.97 %, а значително по-висок - възлиза на 139.19% и надхвърля максимално допустимият по закон от 50%.

При това положение се налага извод, че договорът за потребителски кредит не отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, тъй като в него липсва

действителният процент на ГПР. Текстът на последната норма не следва да се възприема буквално, а именно - при посочен, макар и неправилно определен ГПР, да се приема, че е изпълнено изискването на закона за съдържание на договора. Годишният процент на разходите е част е същественото съдържание на договора за потребителски кредит, въведено от законодателя с оглед необходимостта за потребителя да съществува яснота относно крайната цена на договора и икономическите последици от него, за да може да съпоставя отделните кредитни продукти и да направи своя информиран избор. След като в договора не е посочен ГПР при съобразяване на всички участващи при формирането му елементи, което води до неяснота за потребителя относно неговия размер, не може да се приеме, че е спазена нормата на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК. Последицата, свързана с неспазване изискването на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, е уредена в нормата на чл. 22 от ЗПК, която предвижда, че когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 – т. 12 и т. 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7 – т. 9, договорът за потребителски кредит е недействителен, поради което доводите на ответника в обратен смисъл се явяват неоснователни, като така приетата недействителност влече до такава и за договора за поръчителство на същите основания.

Воден от горното съдът намира, че предявените искове следва да се уважат, като се прогласят за нищожни Договор за потребителски кредит № 2731935 от 24.02.2023 г., сключен между ищеца А. М. и „Кредисимо“ ЕАД, ЕИК175330437 и Договор за предоставяне на поръчителство от 24.02.2023 г., сключен между ищеца А. М. и „Ай тръст“ ЕООД.

С оглед уважаване на главните искове, съда не следва да се произнася по предявените в условията на евентуалност искове за прогласяване на нищожността на чл. 4. 1 от Договора за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023 г. на основание чл. 26, ал. 1, пред. 3 от ЗЗД, както и на основание чл. 26, ал. 1, пред. 2 от ЗПК, вр. чл. 143 и чл. 144 от ЗПК, вр чл. 19, ал. 4 от ЗПК.

По предявеният насрещен иск с правно основание чл. 240, ал. 1 от ЗЗД:

Предвид уважаването на предявения главен иск от А. Х. М. и нищожността на процесния договор за кредит, съдът намира, че следва да разгледа предявения иск за осъждане на ответника по насрещния иск А. М. да заплати на „Кредисимо“ ЕАД сума в размер на 1 033 лв., чистата стойност на кредита, представляваща усвоена главница без допълнително начислени на основание нищожния договор задължения /договорни възнаградителни лихви, мораторни лихви, такси и т. н./.

Съгласно разпоредбата на чл. 23 от ЗПК, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

Страните по делото не спорят, че ищеца по насрещния иск „Кредисимо“ ЕАД е превело на ответника по насрещния иск А. Х. М. на 24.02.2023 г. чиста сума по кредита в размер на 1700 лева. От заключението на назначената по делото съдебно – счетоводна експертиза се установява, че от страна на ответника е била внесена общо сумата от 660.60 лева за погасяване на кредита, както следва: на 07.04.2023 г. – 222.20 лв.; на 05.05.2023 г. – 222.20 лв. и на 06.06.2023 г. – 222.20 лв., като размерът на непогасената главница по договора е 1 033.40 лева. Т. е. дължимата от А. М. сума, представляваща главница, понастоящем възлиза на 1 033.40 лева. С оглед на изложеното, предвид и разпоредбата на чл. 23 от ЗПК в настоящия случай следва ответника по насрещния иск М. да бъде осъден да заплати на „Кредисимо“ ЕАД тази сума в размер на 1 033.40 лева, поради което съдът намира иска с правно основание чл. 240, ал. 1 от ЗЗД за основателен.

Искането по чл. 241 от ГПК на ответника по насрещния иск А. Х. М. за разсрочено плащане на задълженията по кредита не следва да бъде уважено. От служебно извършената справка НАП се установява, че М. работи в „Уайкър Продакшън“ ЕООД гр. Пловдив от 10.03.2021 г., на длъжност – машинен оператор изтегляне на жица и тел. От справката за получаваните от него доходи се установява, че осигурителния му доход е средно около

1206.76 лв. месечно. Предвид обстоятелството, че ответника по насрещния иск М. е на работоспособна възраст и получава доходи от трудова дейност средно около 1206.76 лв. месечно, съдът намира, че същият е в състояние да заплати задълженията по този кредит.

По разпределение на разноските по делото:

Страните са поискали присъждане на разноски. Съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищецът се дължи присъждане на разноски. Сторените от ищеца разноски в общ размер на 445 лева, включващи заплатена държавна такса – 145 лв. и възнаграждение за вещо лице – 300 лв., които ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Процесуалният представител на ищеца е претендирал възнаграждение за процесуално представителство на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата съобразно сключеният между него и ищеца по първоначалните искове - ответник по насрещния иск Договор за правна защита и съдействие от 16.06.2023 г. На основание на чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., във вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв., във вр. чл. 2, ал. 5 и чл. 7, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения възнаграждението за оказаната правна помощ е в размер на 564.00 лева с ДДС за иска срещу „Кредисимо“ ЕАД и в размер на 597.10 лева с ДДС по иска срещу „Ай Тръст“ ЕООД.

Ответникът „Кредисимо“ ЕАД е претендирало разноски за осъдителния иск с правно основание чл. 240 от ЗЗД в общ размер на 200 лева, включващи заплатена държавна такса – 50 лв. и възнаграждение за вещо лице – 150 лв., която му се дължи предвид уважаването на иска. Претендират се разноски и за юрисконсултско възнаграждение, което се дължи също се дължи по отношение на уважения иск по чл. 240 от ЗЗД. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 25, ал. 2, във вр. ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като съобрази вида и количеството правна дейност, извършена по настоящото исково производство от пълномощника - юрисконсулт при осъществяване на процесуално представителство, съдът приема, че при направеното искане, в полза на ответника – юридическо лице, следва да бъдат определени разноски в настоящото исково производство – възнаграждение за пълномощника - юрисконсулт, в размер на 100.00 лв., което следва да бъде заплатено от М..

Ответникът „Ай Тръст“ ЕООД е претендирал разноски за юрисконсултско възнаграждение, но такива не му се дължат с оглед изхода по делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 19, ал. 4 от ЗПК по иска, предявен от А. Х. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Шумен, ул. „*** № 10, вх. 2, ет. 6, ап. 37, със съдебен адрес: гр. Пловдив, бул. „*** № 81, ет. 3, ап. Б чрез адв. Мирослав Михайлов от ПАК срещу „Кредисимо“ ЕАД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „**** № 146, сграда А, ет. 4, бизнес център „България“, представлявано от Сокол Радостинов Янков, Договор за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023 г., сключен между „Кредисимо“ ЕАД и А. Х. М..

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 19, ал. 4 от ЗПК по иска, предявен от А. Х. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Шумен, ул. „*** № 10, вх. 2, ет. 6, ап. 37, със съдебен адрес: гр. Пловдив, бул. „*** № 81, ет. 3, ап. Б чрез адв. Мирослав Михайлов от ПАК срещу „Ай Тръст“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „**** № 146, сграда А, ет. 4, бизнес център „България“, представлявано от Ива Михайлова Шаламанова, Договор за предоставяне на поръчителство от 24.02.2023 г., сключен между „Ай Тръст“ ЕООД и А. Х. М..

ОСЪЖДА на основание чл. 240, ал. 1 от ЗЗД А. Х. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Шумен, ул. „*** № 10, вх. 2, ет. 6, ап. 37 **ДА ЗАПЛАТИ** на „Кредисимо“ ЕАД, с

ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „***“ № 146, сграда А, ет. 4, бизнес център „България“, представлявано от Сокол Радостинов Янков **сумата от 1 033.40 лева /хиляда тридесет и три лева и четиридесет стотинки/** – чистата стойност по Договор за потребителски кредит № 2731935/24.02.2023 г., сключен между „Кредисимо“ ЕАД и А. Х. М..

ОСЪЖДА „Кредисимо“ ЕАД, с ЕИК * ДА ЗАПЛАТИ** на А. Х. М., ЕГН ***** **сумата в размер на 445 лева /четиристотин четиридесет и пет лева/**, представляваща направените от ищеца разноси за държавна такса за водене на делото и възнаграждение да вешо лице, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА „Кредисимо“ ЕАД, с ЕИК * ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Мирослав Михайлов от АК - Пловдив, със служебен адрес: гр. Пловдив, бул. „***“ № 81, ет. 3, ап. Б **сумата в размер на 564.00 лева /петстотин шестдесет и четири лева/**, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна помощ в настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., вр. чл. 38, ал. 1 т. 2 от ЗАдв.

ОСЪЖДА „Ай Тръст“ ЕООД, с ЕИК * ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Мирослав Михайлов от АК - Пловдив, със служебен адрес: гр. Пловдив, бул. „***“ № 81, ет. 3, ап. Б **сумата в размер на 597.10 лева /петстотин деветдесет и седем лева и десет стотинки/**, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна помощ в настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., вр. чл. 38, ал. 1 т. 2 от ЗАдв.

ОСЪЖДА А. Х. М., ЕГН *** ДА ЗАПЛАТИ** на „Кредисимо“ ЕАД, ЕИК 175330437 **сумата в размер на 300 лева /триста лева/**, представляваща разноси по настоящото исковото производство за юрисконсултско възнаграждение, възнаграждение да вешо лице и държавна такса по насрещния иск, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. Х. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Шумен, ул. „***“ № 10, вх. 2, ет. 6, ап. 37 за разсрочено изпълнение на решението.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Шумен в двуседмичен срок от връчването му, а по отношение на отхвърлянето на искането за разсрочено изпълнение, имащо характер на определение в 1-седмичен срок от съобщението с частна жалба пред Шуменски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____